

IX

Ionel Perlea

din Ograda natală pe marile scene lirice ale lumii

În partea de est a localității, lângă biserica „S.Gheorghe”, ctitorită de Gheorghe Petcu, bunicul lui Ionel Perlea, ridicată între anii 1868 – 1870 și școala construită de străbunicii dirijorului se află, într-o deplină și naturală armonie, înfruntând curgerea anilor, Casa Memorială „Ionel Perlea”. O casă mare, acoperită cu tablă, nu izolată asemenea unui conac boieresc, ci alăturată celorlalte case, cu camere largi, răcoroase, clădită la sfârșitul secolului al XIX-lea, de către bunicii paterni ai autorului. Fotografii de familie, portrete, obiecte personale, pianul, reconstituie imagini fugare ale unei vieți tumultuoase, care a cunoscut gloria, bucuria, tristețea.

Cine a fost Ionel Perlea? Un dirijor genial, cunoscut în toate colțurile lumii, a cărui baghetă stăpâna orchestre întregi, stârnind ropote de aplauze în cele mai vestite săli de operă ale lumii, căruia marele Arturo Toscanini i-a încredințat bagheta sa, pentru a-i prelungi viața „în lumea succesorilor”.

Asupra vieții și personalității sale planează oarecum o umbră de mister, tuburătoare pentru cei avizi de cunoaștere.

Ionel Perlea, unul dintre cei mai mari dirijori ai secolului XX, cel care alături de George Enescu și Dinu Lipatti reprezintă marele renume internațional al vieții muzicale românești, s-a născut la Ograda, pe 13 decembrie 1900, preluând numele bunicului său, Ioniță Perlea.

Situată la 20 km. de Slobozia și înșirată de-a lungul șoselei naționale care duce spre litoralul românesc al Mării Negre pe 5 km., Ograda este una dintre comunele județului Ialomița, care, ca multe alte localități din Bărăgan, întrerupe monotonia lanurilor întinse ale câmpiei cu șirul caselor, ascunse de grădini umbroase.

Dar Ograda este mai mult decât o comună dintr-un peisaj altminteri fascinant al câmpiei. Ea trăiește și va trăi de-a pururi prin flacăra de geniu a celui care, născut aici, va fi unul dintre cei mai mari dirijori ai secolului al XX-lea, IONEL PERLEA.

Tatăl, Victor Perlea, deținea pământuri întinse la Ograda. Mare iubitor al muzicii, înzestrat cu un real talent muzical, s-a conformat dorinței părinților, sacrificându-și visurile de a deveni pianist, urmând cursurile pragmaticei Academii Comerciale din Anvers. Mama, Margarethe Haberlein, născută la Munchen, și-a urmat soțul în ținutul îndepărtat, poate arid, dar primitiv al Bărăganului.

Ionel Perlea

from the natal land of Ograda to the big stages of the world

🇬🇧 Situated 20 km off Slobozia and extended along the national driveway which leads to Romanian coastline of the Black Sea on 5 km, Ograda is one of the Ialomița county villages, that like many others towns from Bărăgan interrupts the monotony of the plain's wide fields with the row of houses, hidden by shady gardens.

But Ograda is more than a village from an otherwise fascinating landscape of the plain. It lives and will live forever through the genius flame of the one who, born here will become one of the XX century biggest conductors, IONEL PERLEA.

His father, Victor Perlea, owned large lands in Ograda. A great music-loving, gifted with a real music talent, he complied with his parents wishes, sacrificing his dreams to become a pianist, following the Commercial Academy from Anvers pragmatic courses. His mother, Margarethe Haberlein, born in Munich, followed her husband in the far land, maybe arid, but welcoming of the Baragan.

In the east side of the village, near the church "St. Gheorghe" founded by Gheorghe Petcu, Ionel Perlea's grandfather and raised between 1868 – 1870 and the school built by the conductor's great-grandfathers, is situated, in a full and natural harmony, facing the passing of the years, the Memorial House "Ionel Perlea". A big house, covered with sheet, not isolated like a lordly house, but next to other houses, with long, chilly rooms, built at the end of XIX century, by the author's paternal grandfathers. Family pictures, portraits, personal objects, the piano retrace fugitive images of a tumultuous life, which has known the glory, the happiness and the sadness.

Who was Ionel Perlea? A brilliant conductor, known all over the world, whose baton ruled over lots of orchestras, the one who Arturo Toscanini trusted his baton to extend its life in the "world of successes".

Over his life and personality it's rather a shadow of mystery, stirring for the ones eager for knowledge.

Ionel Perlea, one of the biggest conductors of the XX century, the one who next to George Enescu and Dinu Lipatti represents the great international renown of Romanian music life, was born to Ograda, on 13 December 1900, taking his grandfather's name, Ionita Perlea.

Ionel Perlea a copilărit la moșia părintească de la Ograda alături de cei trei frați ai săi, Ana, Victor și Alexandru, în Ograda începutului de secol XX, suspendat între cer și marea lanurilor de grâne, sub semnul alternanței ritmice a anotimpurilor și muncilor agricole, cu veri cotropite de arșița soarelui și ierni înnebunite de urgia dezlănțuită a viscolului, cu Ialomița șerpuiind alene sau involburat, mușcând din malurile cu sălcii bătrâne, aplecate ca-ntr-un sărut purificator peste apele domoale ale râului.

Un univers enigmatic și plin de contraste care își va pune amprenta asupra sensibilității sale. Vor fi nenumărate clipe în care marele dirijor, deja celebru în întreaga lume, va dori să simtă sub tălpi „praful ulițelor”.

A învățat la școala din sat, clădită de străbunicii săi, alături de copiii de țărani, de diferite vârste, în aceeași încăpere. Încă din primul an și-a uimit învățătorul, susținând că unii dintre colegi cântă fals. “Asta nu e treaba ta”, a replicat învățătorul. Însă copilul de șase ani nu s-a lăsat intimidat: “Dacă-i aud? Îi aud și simt eu că ei nu cântă cum ar fi rostul cântecului”.

Cuvintele învățătorului său, Alexandru Georgescu, surprinse în cursul discuției cu un revizor, i-au fost crez întreaga viață. “Nu există oameni mari și oameni mici, ci numai oameni ce se străduiesc să-și facă datoria”. Pentru el, datoria va însemna muncă fără odihnă, fără cruțare, aspirația perpetuă spre perfecțiune.

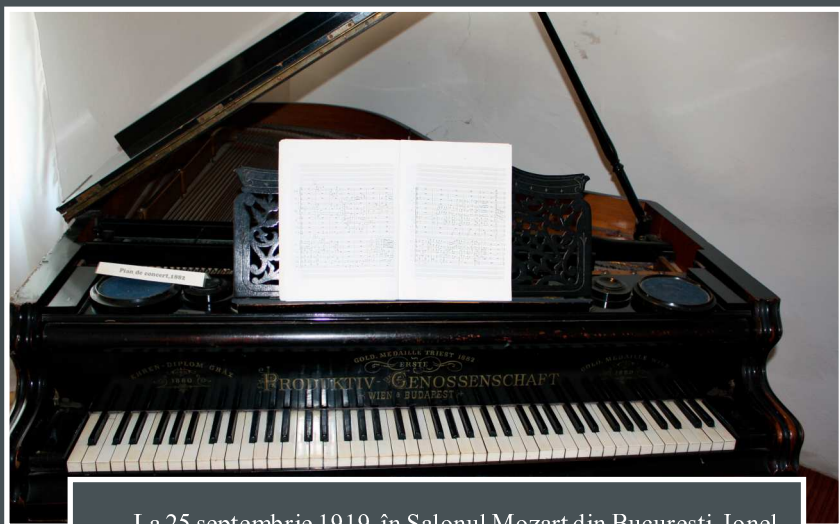
Alături de tovarășii de joacă a petrecut clipele unice ale unei copilării fericite, cățărându-se în copaci și scăldându-se în apele Ialomiței, ascultând cîntecele lăutarului Budilă Chiorul. Și totuși, Ionel nu era un copil obișnuit. Asculta cântecul Ialomiței, glasul frunzelor și ropotul ploii, lucruri pe care ceilalți copii nu le puteau înțelege.

Fire de artist, tatăl său cînta adesea arii din opere, acompaniindu-se la pian. Ambianța muzicală și educația de factură germană a mamei sale au modelat personalitatea copilului.

Viața fericită a familiei Perlea se va spulbera odată cu moartea tatălui său, în anul 1910. La vârsta liceului, Ionel Perlea a fost trimis la Munchen, la liceul Goethe.

De la viața liniștită, aproape idilică, trăită în sătucul patriarhal de pe malul Ialomiței, se vede aruncat într-o lume cu totul nouă, adaptându-se rigorii specifice unui liceu german. Mai mult grație harului muzical înnăscut decât studiilor asidue, cânta la vioară și violoncel. La 12 ani își alcătuiește prima orchestră, alcătuită din colegi de liceu. Din această perioadă datează primele compoziții proprii: *Plimbarea la câmp (Ograda-Vals* de mai târziu) și *Hindenburg –March*, purtând nostalgia copilăriei la Ograda. A fost sprijinit de profesorul său de muzică, Mittag, totodată organist al bisericii centrale din Munchen. Muzica face parte din destinul său. “Mă consideram al ei” mărturisește Ionel Perlea. În mod firesc, va studia la Conservatorul din Munchen între anii 1918-1920, unde îi are profesori pe Kotana și Beer Walbrunn.

În anul 1919, la sfârșitul războiului, revine în România pentru a rezolva problemele succesiunii moșiei de la Ograda.

La 25 septembrie 1919, în Salonul Mozart din București, Ionel Perlea susține primul concert în România, ca pianist și compozitor. Programul concertului a cuprins lucrări de Beethoven, Giordani, Wagner și Ionel Perlea. A interpretat propriile creații, *Cvartetul cu pian* și *Trei melodii pentru bariton și pian*. Impresia puternică făcută de acest concert asupra publicului și critica favorabilă îi vor deschide porțile Ateneului român, pentru un nou concert. Alături de vestitul bariton Jean Athanasiu a susținut un concert excepțional, incluzând în program alături de Eroica de Beethoven și creațiile sale.

Și astfel, la 19 ani Ionel Perlea se impune deja ca excelent organizator, dirijor, pianist și compozitor.

Din 1919 continuă studiile la Leipziger Konservatorium für Musik, studiind cu celebrii profesori Paul Graener (forme muzicale și compoziție), Otto Lohse (dirijat) și Dag Martinsen (pian). Ca în toate conservatoarele de prestigiu ale Europei, arta muzicii clasice se studia cu o mare seriozitate, sub semnul respectului față de valorile estetice.

Revenit în anul 1920 în România, îl acompaniază pe baritonul Jean Athanasiu în concertul său de adio. Se integrează firesc în cercul intelectualilor vremii: Alfred Alessandrescu (de care îl va lega o mare prietenie), Marcel Mihălovici, poetul Ion Minulescu, Ion Vineanu, Ioan Peltz.

Mihail Jora schițează un portret concis al artistului de 21 de ani: „Aș vrea să-l cunosc pe acest tânăr slab, cu veșnică alură de adolescent. E plin de contraste. Pe cât e de firav, pe atât e de energic, de stăpân pe sine și pe orchestră. L-am ascultat în concertul de la Ateneu și am rămas cu impresia că aparține muzicii”.

🇷🇺 Ionel Perlea spend his childhood to his parents manor from Ograda next to his three siblings, Ana, Victor and Alexander, in Ograda from the beginning of the century, suspended between the sky and the great corn fields, under the sign of rhythmic alternation of the seasons and farm working, with summers invaded of the sun's heat and winters maddened of the storm's unchained wrath, the Ialomița river meandering or whirling, biting the shore with old osiers, tilted like in a purifying kiss over the calm water of the river.

It was an enigmatic universe full of contrasts that will put its print over his sensitivity. There will be countless moments in which the great conductor, already famous in the entire world, will want to feel under his feet "the dust of the alley".

He learned in a school from the village, built by his great-grandfathers, next to the villager's children, of different ages, in the same room. Even from the first year he amazed his teacher, claiming that some of his classmates were singing false. "That's not your business" replied the teacher. But the six years old child wasn't intimidated: "If I hear them? I hear them and I feel that they don't sing like they should."

The words of his teacher, Alexander Georgescu, surprised during a conversation with a reviser, remained as a creed for the rest of his life: "There aren't big people and small people, there are just people who endeavor to do their job". For him his job will mean restless work, remorseless, the perpetual aspiration to perfection.

Next to his playmates he spend the unique moments of a happy childhood, climbing in the trees and bathing in the waters of Ialomița river, listening the songs of the Budila One Eye fiddler. However, Ionel wasn't a regular child. He would listen to the music of Ialomița River, the voice of the leaves and the rain's flurry, things that other children couldn't understand.

Artist personality, his father often played opera arias, accompanied by the piano. The musical ambiance and the German education of his mother shaped the child's personality.

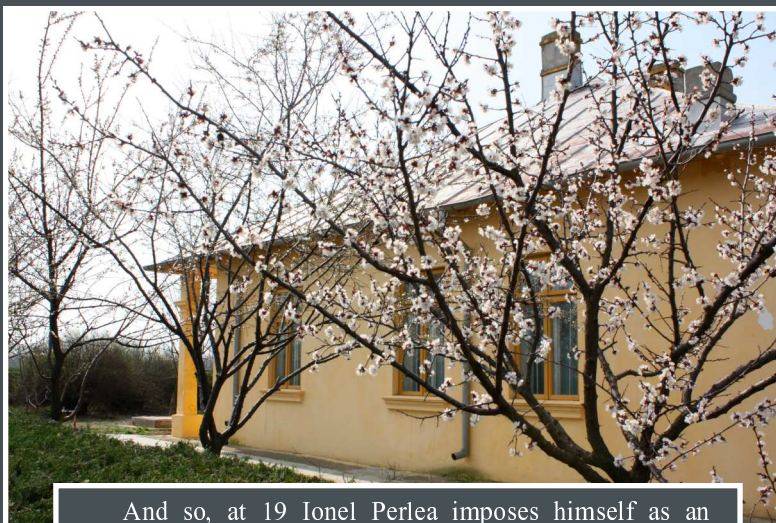
The happy life of Perlea family will dashed once the father died, in 1910. At high school age, Ionel Perlea was sent to Munich, at the Goethe high school.

From a peaceful life, almost idyllic, life in the patriarchal little village from the Ialomița's bank, he sees himself thrown in a completely new world, adapting to the rigor specific to a German high school. More thanks to his natural music gift than his hard work, he plays to the violin and violoncello. When he was 12, he makes his first orchestra, comprising high school colleagues. From this period dates his first own compositions: "Walking to the field" (later "Ograda-Waltz") and "Hindenburg-March", wearing the childhood nostalgia from Ograda. He was supported by his music teacher, Mittag, also organist at the central church in Munich. Music will be a part of his destiny. "I considered myself belonging to it" confesses Ionel Perlea. Naturally, he will study to the Conservatory in Munich between 1918-1920, where his teachers are Kotana and Beer Walbrunn.

In 1919, at the end of the war, he comes back to Romania to solve the inheritance matters of the estate from Ograda.

At 25 September 1919, in the Mozart hall in Bucharest, Ionel Perlea sustained his first concert in Romania, as a pianist and composer. The concert's program contained works of Bethoven, Giordani, Wagner and Ionel Pelea. He played his own creations, "The piano quartette" and "Three songs for piano and baritone". The strong impression made by this concert on the audience and the favorable critique, will open the gates of the Romanian Athenaeum for a new concert. Next to the well-known baritone Jean Athanasiu he sustained an exceptional concert, including in his program, next to Heroica by Beethoven, his own creations.

And so, at 19 Ionel Perlea imposes himself as an excellent organizer, conductor, pianist and composer.

From 1919 he continues his studies at Leipziger Konservatorium für Musik, studying with the famous teachers Paul Graener (musical forms and composition), Otto Lohse (conducted) and Dag Martinsen (piano). Like in all prestigious conservatoriums of Europe, the art of classical music was studied in all earnest, under the sign of respect for the aesthetic values.

Back in 1920 in Romania, he accompanies the baritone Jean Athanasiu in his farewell concert. He naturally integrates among time's intellectuals: Alfred Alessandrescu (to whom he will be bounded by a great friendship), Marcel Mihalovici, the poet Ion Minulescu, Ion Vinea, Ioan Peltz.

Mihail Jora sketches a brief portrait of the 21 years old artist: "I wish I could know this weak young man, with a timeless teenage air. He is full of contrasts. As frail as he is, as energetic, self-controlled and on the orchestra he is. I listened at the Athenaeum and I was under the impression that he belongs to the music".

Un an mai târziu devine corepetitor la Opera din Leipzig, apoi la Rostok, în Germania. La întoarcerea în țară este prezentat lui George Enescu. Marele muzician îl sfătuiește pe tânărul talentat să nu renunțe niciodată la compoziție.

Ionel Perlea își câștigase deja un loc în viața muzicală. Cronicile elogioase prefigurau destinul unui mare muzician și o carieră muzicală strălucitoare. Excelent compozitor, dirijor, pianist, bun organizator, cuvinte puține ce caracterizează o personalitate exemplară.

Este invitat în Polonia să dirijeze la Lvov și Varșovia. În această perioadă compune *Sonata pentru pian* și *Cvartetul de coarde opus 10 (Ein Heiteres Quartett)*. În anul 1926 obține *Premiul I la concursul de Compoziție George Enescu, cu Cvartetul de coarde*.

Din acest moment, cariera artistică a lui Ionel Perlea își va continua traiectoria ascendentă. Este un nume în România și străinătate.

În satul Dimieni, vecin cu Ograda, o va cunoaște pe viitoarea soție, Lizzete Cotescu, cea care îi va fi alături întreaga viață, un sprijin de nădejde, mai ales în momentele dramatice. Sora acesteia, Christinel, va deveni soția lui Mircea Eliade.

În 1927 dirijează o stagiune la Opera din Cluj, apoi este angajat șef de orchestră la Opera Română din București. Seriozitatea și spiritul inovator al lui Ionel Perlea vor marca această perioadă cu importante realizări: *Cavalerul rozelor* de Richard Strauss, *Tannhauser* și *Maestrii cântăreți* de Wagner, *Cneazul Igor* de Borodin, *Nunta lui Figaro* de Mozart, *Otello* de Verdi, *La șezătoare*, de Tiberiu Brediceanu. Are de înfruntat invidia, intrigi și interese meschine. Primește încurajarea și susținerea morală a marelui său prieten, George Enescu, scrisoarea acestuia din 27 noiembrie 1931 fiind elocventă : „*Scumpule domnule Perlea, Bravo pentru sonata de piano, atât de arhitecturală. Am aflat c-ai intrat în zodia neîncrederii de sine. E posibil? Un artist ca dumneata ? Imediat afară din ea, spre cea a afirmațiunii, în ciuda tuturor obstacolelor. Și-n ciuda geloșilor și-a bârfitorilor... Curaj și la muncă rodnică pentru gloria Domnului. Cele multe sonate și alte compozițiuni înainte. Cu sinceră simpatie și prietenesc devotament, George Enescu*”.

Intransigența, spiritul inovator al marelui muzician, au depășit toate neajunsurile. Sub conducerea lui, teatrul de operă dobândește prestigiu internațional. În această perioadă, lucrările prietenului său, George Enescu – despre care Ionel Perlea scria că „*e pentru țara noastră cea mai legitimă mândrie, cea mai scumpă nădejde și cea mai superbă întrupare a geniului românesc*” – vor fi frecvent pe afișul concertelor dirijate de Ionel Perlea.

În anul 1932 părăsește postul de director al Operei Române, rămânând dirijor permanent. În această perioadă susține concerte la Filarmonica din București și la Radiodifuziunea Română. A fost, de asemenea, profesor la clasa de dirijat a Conservatorului din București, metoda sa de predare a dirijoratului fiind fundamental diferită de procedeele tradiționale.

Între anii 1935-1940 conduce mari ansambluri europene. Dirijează *Cavalerul rozelor* la Opera din Viena (1935), *Maestrii cântăreți*, de Wagner, la Breslau, Volskoper din Berlin (1940), Frankfurt pe Main, Charlottenburg, Stuttgart. A colaborat cu marii soliști ai vremii: pianistii Paul Wittgenstein, Wilhelm Kempf, Rudolf Serkin, Edwin Fischer, Dinu Lipatti, violoniștii Gerhardt Taschner, Ginette Neveu etc.

Evenimentele din august 1944 îl găsesc în turneu la Viena unde este arestat de autoritățile militare naziste. După un an în lagărele naziste, autoritățile comuniste de la București refuză să-i acorde viza de revenire în țară.

🇬🇧 One year later he becomes assistant master to the Leipzig Opera, then to Rostok, in Germany. At his arrival in Romania he is presented to George Enescu. The great musician advises the talented young man to never give up composing.

Ionel Perlea already won a place in the music life. Eulogistic chronicles announced the destiny of a great musician and a bright career. Excellent composer, conductor, pianist, good organizer, are just a few words that describes an exemplar personality.

He is invited in Poland to conduct to Lvov and Varshaw. In this period he composes "Sonata for the piano" and "The chord quartet Opus 10" ("Ein Heiteres Quartett"). In 1926 he wins the first prize to the Composition Contest "George Enescu", with "Te chord quartet".

From this moment, the artistic career of Ionel Perlea will continue is ascendant trajectory. He is a name in Romania and abroad.

In the Dimieni village, next to Ograda, he will meet his future wife, Lizzete Cotescu, the one who will stand next to him all his life, a trustful support especially in the dramatic moments. Her sister, Christinel, will become Mircea Eliade's wife.

In 1927 he conducts a season at the Opera in Cluj, and he is hired as a band conductor at the Romanian Opera in Bucharest. The seriousness and innovative spirit of Ionel Perlea will mark this period with important achievements: "The Knight of the Roses" by Richard Strauss, "Tannhauser" and "The Singing Masters" by Wagner, "Prince Igor" by Borodin, "Figaro's wedding" by Mozart, "Otello" by Verdi, "La șezătoare" by Tiberiu Brediceanu. He has to confront the envy, intrigues and meanly interests. He gets the encouragement and moral support from his great friend, George Enescu, his letter from 27 November 1931 being eloquent: "Dear mister Perlea, Bravo for the piano sonata, so architectural. I have found out that you've entered under the self-disbelief sign. Is it possible? An artist like you? Immediately get out of it, to the one of affirmation, against all obstacles. And against all jealous ones and gossipers... Courage to hard work to Lord's glory. To more sonatas and other compositions ahead. With honest sympathy and friendly devotion, George Enescu".

The intransigence, the innovative spirit of the great musician has overcome all the inconveniences. Under his management, the opera theatre achieves international prestige. In this period, the works of his friend, George Enescu - of which Ionel Perlea write: "he is for our country the most legitimate pride, the most precious hope and the greatest embodiment of the Romanian genius" - will frequently be on the cover of the concerts conducted by Ionel Perlea.

In 1932 he leaves the managing office of Romanian Opera, remaining a permanent conductor. In this period he sustains concerts in the Bucharest Philharmonics and to Romanian Radio System. He was also teacher in the conducting class of Romanian Conservatory, his teaching method being fundamentally different from the traditional ones.

Between 1935 and 1940 he runs big European ensembles. He conducts "Knight of the Roses" at the Opera in Wien (1935), "The Singing Masters" by Wagner, at Breslau, Volskoper from Berlin (1940), Frankfurt on Main, Charlottenburg, Stuttgart. He collaborated with the time's greatest vocalists: piano players Paul Wittgenstein, Wilhelm Kempf, Rudolf Serkin, Edwin Fischer, Dinu Lipatti, violinists Gerhardt Taschner, Ginette Neveu etc.

The August 1944 events find him in a tout in Wien where he is arrested by the Nazi military authorities. After a year in the Nazi camps, the communist authorities in Bucharest refuse to give him the visa to return in the country.

A plecat în Italia și a luat totul de la capăt la Roma. A concertat la Florența și Veneția, iar în vara anului 1946 ajunge dirijor permanent al Teatrului Scala din Milano, succedând unor mari personalități în domeniu: Verdi, Puccini, Toscanini. De altfel, Toscanini îi va dăruii bagheta sa, notând pe cartea de vizită: *“Îți las bagheta mea nu numai ca amintire, dar pentru a-i prelungi prin dumneata viața în lumea succeselor, știind că va dobândi în mâna dumitale supunerea orchestrelor”*.

Ionel Perlea a participat la zeci de festivaluri internaționale, concerte extraordinare și turnee în toată Europa, dar anul 1946 înseamnă și terminarea poemului simfonic *“Don Quichotte”*, catalogat drept cea mai importantă operă a sa.

Anul 1952 este cel în care Ionel Perlea finalizează *„Variațiunile simfonice pe o temă proprie”*, ale cărei linii melodice par o nostalgică evocare a lumii și spiritului satului natal.

În Statele Unite ale Americii a desfășurat o prestigioasă carieră didactică între 1952 – 1959 și 1965 – 1970 la Manhattan School of Music din New York.

Ritmul de muncă supraomenesc, în care odihna era sporadică, a ruinat sănătatea lui Ionel Perlea, printr-o ireversibilă pareză a părții drepte a corpului. Printr-o extraordinară voință și o pilduitoare putere de caracter, Ionel Perlea a continuat activitatea concertistică, creația, îndrumarea tinerilor dirijori, imprimarea de discuri, reeducându-și mâna stângă pentru scris și dirijat.

Traversând oceanul, Ionel Perlea dirijează la 1 decembrie 1949, la Metropolitan Opera din New York, spectacolul cu opera *“Tristan și Isolda”*, după care au urmat *“Rigoletto”* și *“Carmen”*, toate aducând-i consacrarea mondială, elogiile publicului și criticii muzicale.

Aproape într-un ritm infernal, va concerta la New York, Cleveland, Baltimore, Detroit, Chicago, San Antonio, Texas, Los Angeles, San Francisco, în orașe din America Latină, în alte capitale ale lumii, precum Tokio și Atena sau își va împărți timpul între Scala din Milano și Metropolitan Opera din New York.

În anul 1969 autoritățile române îl invită în țară, unde va da ultimele sale concerte la Sala Palatului, Radiodifuziunea Română și Sala Ateneului Român. A revenit și la casa părintească din Ograda, după un sfert de secol de absență, fiind primit cu multă dragoste și căldură de către prieteni și săteni.

“De câte ori gândul meu nu fuge hoinar, descătușat de conveniențele rosturilor mele în depărtările străinătății, de câte ori cugetul meu nu evada din emisferile universului muzical pentru a-mi oferi un popas la Ograda, satul meu natal, din marea ialomițeană a spicelor de grâu a Bărăganului. De câte ori cu încălțăminte pe marmura marilor săli de concerte și operă din America sau din centrele muzicale ale Europei, nu mi-aș fi dorit tălpile desculțe în pulberea ulițelor din Ograda, după cum visam o plimbare în forfota străzilor bucureștene....” povestește cu nostalgie Ionel Perlea.

S-a stins din viață la Spitalul Mount Sinai – New York, pe 29 iulie 1970.

Activitatea componistică s-a concretizat în concerte pentru orchestră, un cvartet de coarde, un cvintet pentru pian și cântece.

Numele și activitatea sa sunt incluse în *The New Grove Dictionary Music and Musicians*, London, Macmillan Publishers, 1980.

🇬🇧 He went in Italy where he started all over again. He had concerts in Florence and Venice, and in the summer of 1946 he becomes permanent conductor of the Scala Theatre in Milan, succeeding to great personalities in the domain: Verdi, Puccini, Toscanini. In fact, Toscanini will give him his baton, noting on his visit card : “I give you my baton not only as a souvenir but to extend through you its life in the world of success, knowing that will obtain in your hands the orchestras’ obedience”.

Ionel Perlea participated to thousands of international festivals, extraordinary concerts, and tours all over Europe, but the year 1964 mean also the ending of the symphonic poem “Don Quichotte”, considered the most important.

Crossing the ocean, Ionel Perlea conducts at 1 December 1949, to the Metropolitan Opera from New York the show with the opera “Tristan and Isolda”, after which followed “Rigoletto” and “Carmen”, all of them bringing him world recognition, the public's and musical critics praise.

Almost in an infernal rhythm, he will concert in New York, Cleveland, Baltimore, Detroit, Chicago, San Antonio, Texas, Los Angeles, San Francisco, in cities from Latin America, but also in other capitals of the world, like Tokyo and Athens or it will share his time between the Scala in Milan and Metropolitan Opera in New York.

1952 is the year in which Ionel Perlea finalizes “Symphonic variations on a personal theme”, whose melodically lines seem a nostalgic evocation of the world and spirit of the home village.

In the United States of America he had a prestigious didactic career between 1952 – 1959 and 1965 – 1970 to Manhattan School of Music from New York.

His superhuman rhythm of work, in which rest was casual, has irreversible ruined Ionel Perlea's health, trough an irreversible paresis of the right part of his body. Trough an extraordinary will and an exemplary thoroughness, Ionel Perlea continued his concerts activity, his creation, the guidance of young conductors, to put out disks, reeducating his left arm for writing and conducting.

In 1969 the Romanian authorities invites him in the country, where he will keep his lasts concerts to The Palace Hall, Romanian Radio System and the Romanian Athenaeum Hall. He came back to the parental house, after a quarter of century absence, being welcomed with lots of love and warmth by friends and villagers.

“How many times my thought doesn't runs wanderer, unleashed by the conveniences of my condition in the remoteness of abroad, how many times my mind didn't escape from the musical universe hemispheres to offer me a stop to Ograda, my home village, from the Ialomița's sea of corn fields of Bărăgan. How many times, with my shoes on the marble of the big halls of concerts and opera from America or the musical centers of Europe, I didn't wish to be barefoot in the dust of the roads in Ograda, like I dreamed for a walk in the noise of Bucharest's streets...” says nostalgically Ionel Perlea.

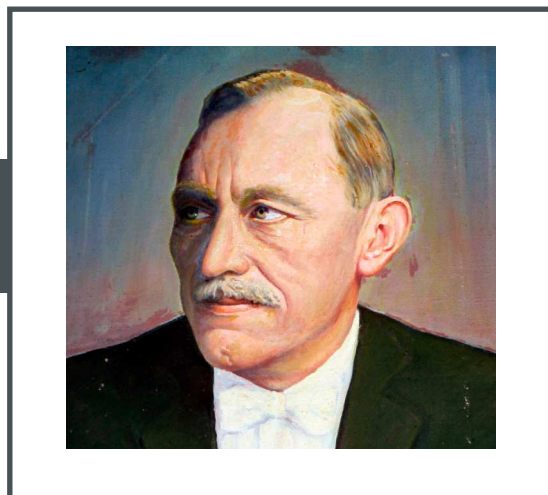
He died in the Mount Sinai hospital – New York, on 29 June 1970.

His composition activity was represented by orchestra concerts, a chord quartet, and a piano and songs quintet.

His name and activity are included in the New Grave Dictionary Musicand Musicians, London, Maccmillan Publishers, 1980.

De altfel, și mărturiile contemporanilor săi sunt dovezi ale impresionantului prestigiu de care se bucura pe toate meridianele lumii.

Francesco Siciliani (1911-1997), una dintre cele mai valoroase personalități ale vieții muzicale internaționale vreme de aproape o jumătate de veac spunea: *“Era o personalitate de excepție în panorama teatrelor lirice și a filarmonicilor din Europa și America. Avea o pregătire muzicală și estetică impresionantă și era în măsură să diferențieze cu o uimitoare facilități calibrul orchestral în funcție de specificul exigențelor autorilor. Rafinat cunoscător al vocilor și extraordinar psiholog în a modula comportamentul cu o rară eleganță, stabilea o relație fantastică, de mare eficiență cu toți artiștii. Așa se explică repertoriul său uimitor de vast, cuprinzând toate epocile și școlile și colaborarea cu toți marii artiști ai timpului său. Era singurul care reușea să colaboreze cu personalități care erau, poate, rivale între ele, dar cu Perlea erau efectiv obligate să fie prieteni și să-l iubească. La vremea sa, era unicul în stare să dirijeze titluri foarte grele sub aspect musical și estetic, unele chiar în premieră pentru Italia”*.

Renata Tebaldi (1922 – 2004), una dintre cele mai reprezentative voci ale teatrului liric mondial: *“Amabil. Atent, preocupat de confortul psihologic de care are nevoie vocea, lucra minuțios în repetiții căutând să înțeleagă felul în care respectiva voce își poate impoza rolul și stabilea niște coordonate foarte accesibile care asigurau buna desfășurare a ulterioarelor repetiții cu orchestra. Astfel, la spectacol, totul decurgea cu acea perfecțiune care te liniștea și te ajuta să te concentrezi la interpretare, mobilizând în suflet o fericită inspirație prin care se îmbogățea experiența repetițiilor. Datorită naturii sale umane deosebite, printr-o miraculoasă metamorfoză, concepția sa artistică devenea propria mea mentalitate”*.

Giulietta Simionato, una dintre cele mai celebre mezzosoprane din a doua jumătate a secolului al XX-lea : *“ Muzician pregătit și rafinat, era în măsură să simtă pulsul vocii tale în reprezentații și să adapteze sonoritatea orchestrală la forma vocală pe care o vedeai în acel moment, iar orchestra îl înțelegea și îl secondea uimitor de eficient”*.

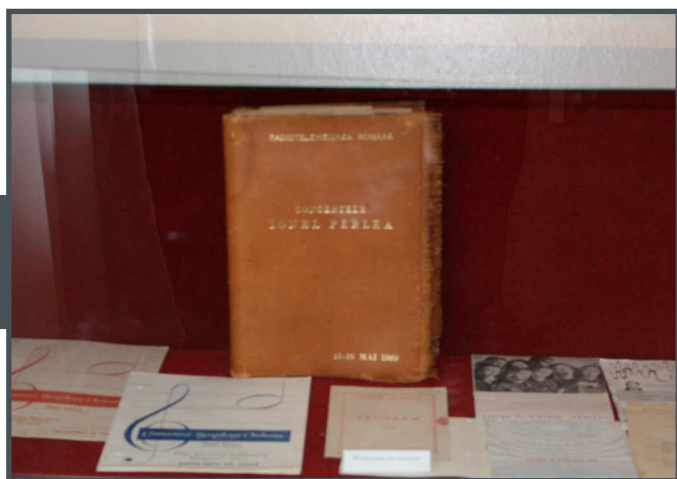

Paolo Silveri (1913 – 2001) , unul dintre cei mai buni baritoni din toate timpurile :

“Personalitate impresionantă prin sobrietatea elegantă a unor maniere care impuneau respect și admirație în același timp. Urmărea atent toate repetițiile și căuta să înțeleagă personalitatea artistică a fiecărui interpret în parte. Receptiv la detalii, înțelegător față de unele aspecte specifice fiecărei voci în parte pe care, ajutând-o, în același timp o obliga elegant la precizie și eficiență muzicală. Avea pe figură un anume văl de tristețe care nu-l părăsea nici chiar în clipele când zâmbea sau surâdea. Nu mi-l amintesc deloc râzând. Acea tristețe gravă mi-a rămas în minte chiar și acum după atâția ani”.

Baritonul Giuseppe Taddei : *“ Am rămas impresionant de maniera sa de lucru, de extraordinara subtilitate prin care reușea să creeze atmosfera orchestrală adecvată și excelente condiții pentru ca vocile noastre să servească fidel mesajul estetic al autorilor. Era în stare să-și adapteze concepția dirijorală în funcție de specificul orchestrei, realizând de fiecare dată altceva, dar mereu în deplină concordanță cu specificul compozitorilor”*.

Soprana Antonietta Stella: *“Dirijor de mare cultură, cu o impresionantă pregătire, impunea respect și admirație. Rămâne unic în privința extinderii repertoriului în zone atât de diverse și pe care le interpreta cu o mare ușurință în ciuda firii sale foarte sensibil”*.

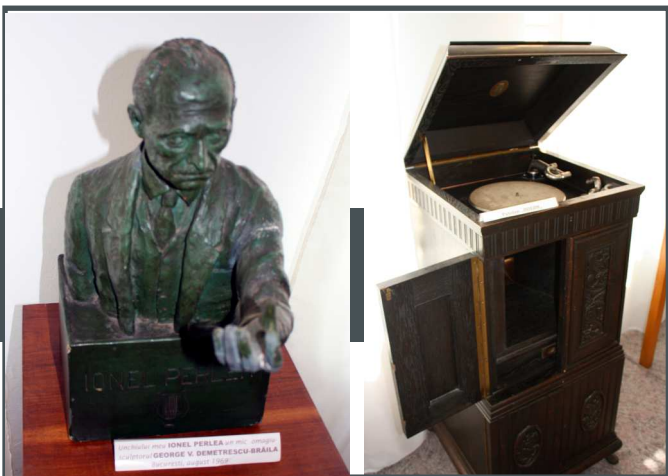

Muzicologul Gabriel Tomescu: *“Între reprezentanții de statură internațională în secolul XX care au contribuit la zestrea de eminență și prestigiu cu care cultura românească s-a afirmat pe scena istoriei culturii universale, numele lui Ionel Perlea, ca simbol al creației sale de compozitor și dirijor, ascende treptat, dar sigur, spre locul de proeminență ce i se cuvine, loc de la care sinuozitățile istorice, meandrele geografice și ezitățile culturale ale secolului l-au putut îndepărta numai în aparență și vremelnic”*.

Renata Tebaldi (1922 - 2004), one of the most representative voices of world lyrical theatre: *"Kind. Careful, preoccupied by psychological comfort the voice needs, he worked meticulously in the repetitions trying to understand the way in which that voice can impost its role and established some very accessible coordinates that assured the good deployment of the future rehearsals with the orchestra. So, at the show, everything went on with that perfection that calmed you down and helped you to concentrate on the interpretation, gathering in your soul a happily inspiration through which was enriched the experience of rehearsals. Thanks to his special human nature, through a miraculously metamorphosis, his artistic conception became my own mentality."*

Giulietta Simionato, one of the most famous mezzo-sopranos from the second half of the XX century: *"Refined and prepared musician he was able to feel the pulse of your voice in the performances and to adapt orchestral the sonority you proved in that moment and the orchestra understood and followed him amazingly efficient"*.

The musicologist Gabriel Tomescu: *"Between the international representatives of the XX century who contributed to the eminent and prestigious richness whereby the Romanian culture has affirmed on the stage of universal cultural history, the name of Ionel Perlea, as a symbol of his composer and conductor creation, he gradually, but for sure, ascends to the prominence place he belongs to, place from which the historic sinuosity, the geographic meanders and cultural hesitations of the century could distanced him only ostensibly and temporarily"*.

Furthermore, the testimonies of his contemporaries are proves of his impressive prestige he had all over the world.

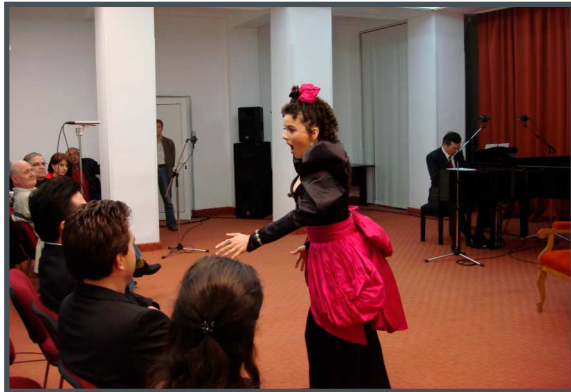
Francesco Siciliani (1911 – 1997) one of the most valuable personalities of the international music life almost half of a century said: *"He was an exceptional personality in the panorama of lyric theatres and philharmonics in Europe and America. He had an impressive musical an aesthetic training and he was able to difference with an amazing facility the orchestral caliber depending by the specific of author's demanding. Refined knower of voices and extraordinary psychologist in modulating the behavior with a rare elegance, he established a fantastic relationship with all artists. That is how it's explained his amazingly large repertoire containing all epochs and schools and the collaboration with all time's greatest artists. He was the only one who managed to collaborate with personalities which were, maybe rivals, but with Perlea were effectively obligated to be friends and to love him. In his time, he was the only one who was able to conduct very hard titles under musical and aesthetical aspect, some of them even in premiere for Italy"*.

Paolo Silveri (1913 - 2001), one of the greatest baritones of all time: *"An impressive personality through the elegant sobriety of some manners that imposed respect and admiration at the same time. He carefully followed all the rehearsals and was looking to understand the artistic personality of every interpreter. Perceptive to details, sympathetic to some specific aspects of every voice, which by helping it, in the same time was elegantly obligating it to precision and musical efficiency. He had on his face a certain veil of sadness that didn't leave him not even when he laughed or smiled. I don't remember him laughing at all. That solemn sadness had stayed in my mind even after all these years"*.

The baritone Giuseppe Taddei: *"I was impressed by his work manner, by his extraordinary subtlety through which he managed to create the adequate orchestral atmosphere and excellent conditions for our voices to faithfully serve the aesthetic message of the authors. He was able to adapt his conductor conception depending by the orchestra specific, achieving something else every time, but always in correspondence with the composers specific"*.

The soprano Antonietta Stella: *"A conductor of great culture, with an impressive training, he imposed respect and admiration. He remains unique regarding the extending his repertoire over areas so diverse and which he played with a great easiness in spite of his very sensitive nature."*

Aceluiași demers de a aduce în atenția contemporanilor noștri una din marile personalități ale culturii române este și înființarea în anul 1993 a Casei Memoriale „Ionel Perlea” de la Ograda, inclusă pe lista monumentelor istorice din 1991-1992 a Comisiei Naționale a Monumentelor, Ansamblurilor și Siturilor Istorice.

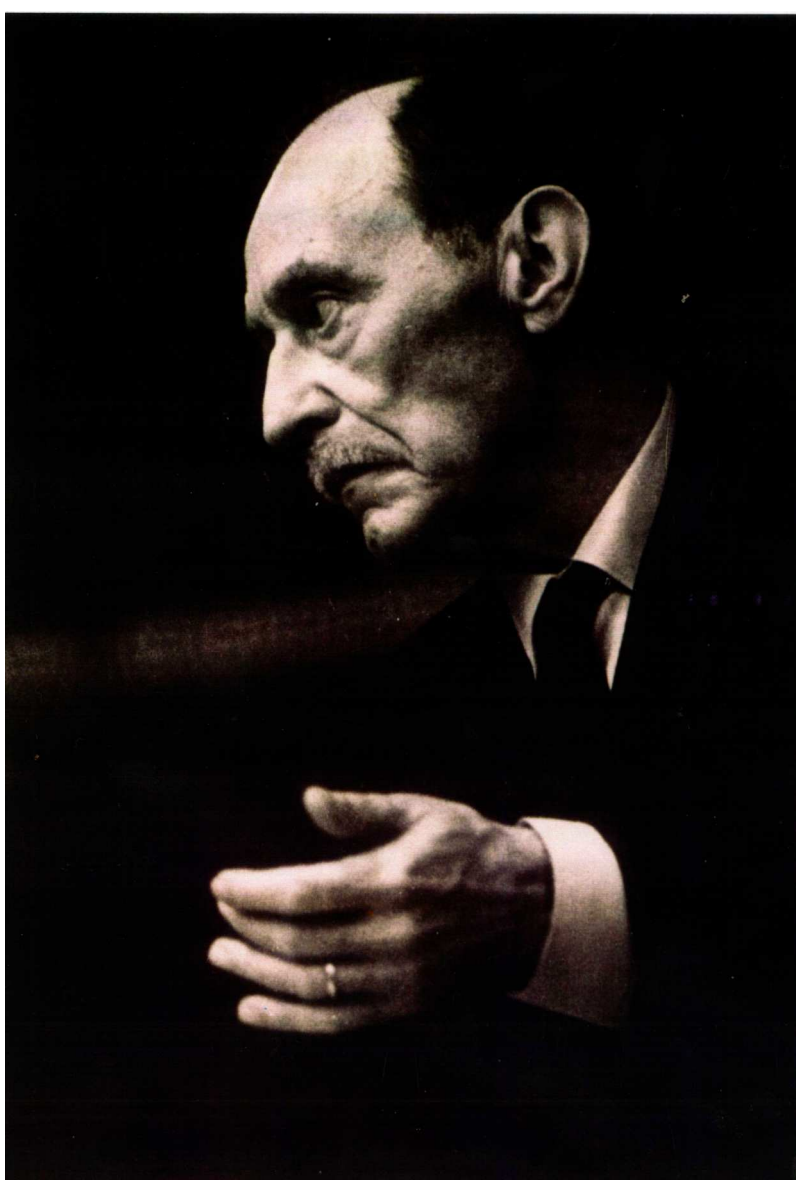
Funcționând inițial pe lângă Muzeul Județean Ialomița, în urma unei hotărâri a Consiliului Județean Ialomița, din anul 2001, Casa Memorială „Ionel Perlea” se află în administrarea Centrului Cultural UNESCO „Ionel Perlea” Ialomița și este deschisă publicului pentru a prezenta prin exponatele sale o parte din viața și creația marelui dirijor și compozitor.

Pentru a cinsti memoria uneia dintre marile personalități ale lumii muzicale mondiale și a readuce în actualitate un nume de glorie al compoziției și artei dirijorale românești, născut pe plaiurile ialomițene, Consiliul Județean Ialomița, Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora” și Centrul Cultural UNESCO „Ionel Perlea” Ialomița au inițiat în anul 1992 și desfășoară de atunci neîncetat Festivalul – Concurs de interpretare a liedului „Ionel Perlea”. Unul din fondatorii acestui festival, prof. univ.dr. Grigore Constantinescu spunea : „Această construcție, pe plan spiritual, o socotesc unică în țară, prin profil și prin modul în care se impune reunind nume de primă mână ale scenei lirice românești și tineri care și-au și demonstrat valoarea, pentru că printre laureați ai acestui concurs sunt deja soliști consacrați în țară și străinătate. S-a demonstrat că Slobozia devine un reper muzical-artistic de care trebuie ținut seama. Dacă e bine că există, mulți au înțeles că nu este destul, căci viața, proiectarea în actualitate a personalității lui Ionel Perlea are nevoie de mai mult pentru a intra într-un circuit mai activ și, prin aceasta, păstrător de amintire vie”.

În fiecare an, cu prilejul Festivalului și Concursului Național de Interpretarea Liedului „Ionel Perlea”, personalități de seamă ale vieții muzicale românești și europene participă la evenimente organizate în casa natală a marelui dirijor- recitaluri camerale, colocvii și mese rotunde.

🇬🇧 To honor the memory of one of the greatest personalities of international music and to bring back a glorious name of composition and Romanian conductor art born on the Ialomița's lands, the County Council of Ialomița, the Union of Musical Critics "Mihail Jora" and the UNESCO Cultural Center "Ionel Perlea" Ialomița have initiated in 1992 and continuously displays the Contest – Festival of interpretation of the lied "Ionel Perlea". One of the founders of this festival, professor. dr. Grigore Constantinescu said: *"This construction, on a spiritual level, I consider it unique in the country, through its profile and its way of imposing by putting together first hand names of the Romanian lyric stage and young people who demonstrated their values, because between the laureates of this contest are already well-known soloists from Romania and abroad. It was proven that Slobozia becomes a musical – artistic reference point that has to be taken in consideration. If it is good because it exists, many people understood it isn't enough, because the life, the projection in present of Ionel Perlea's personality needs more to enter in a more actively circuit and, through this, a keeper of live memory".*

To the same intercession of bringing in our contemporary's attention one of the greatest personalities of Romanian culture is also the foundation in 1933 of the Memorial House "Ionel Perlea" from Ograda, included on the list of historic monuments from 1991 – 1992 of the National Commission of Monuments, Ensembles and Historic Sites.

Every year with the occasion of the National Contest of Interpretation of the Lied "Ionel Perlea", important personalities of Romanian and European music life participates to the events organized in the natal house of the great conductor – cameral recitals, colloquiums and round tables .

Initially functioning by the Ialomița County Museum, after a decision of Ialomița's County Council, from 2001, the Memorial House "Ionel Perlea" is administrated by the UNESCO Cultural Center "Ionel Perlea" Ialomița and is opened to the public to present through its exhibits a part of the life and creation of the great composer and conductor.